

3419

1. De två dragonerna. Stål så hette en den andre gick i fält....
2. Drabanten Gustav Örn. Kung Karls bedrifter flögg....
3. Ryttmästar Silverlod. I låga ryttartorpet vid höga Hunneberg..
4. Jungfrun och sjömannen. Det gick en jungfru uti en hage..
5. Resan i tunnann. Jag hade ett glatt äventyr mån i tro...
6. Postrånet i Skåne. När himlafästet belyst av måne.. sid. 4-10.
7. En visa vill jag sjunga om ett förfärligt mord. sid. 11-13.
8. Jag är en fattig ung sjöman...
9. Sjömansvisa. På sanden på den lugna stranden. sid. 13-16.
10. Petter Jönssons resa till America.
11. Alfred och Alfhilda. På året artonhundra ja det var nittiotre.
12. Jag skrev ett brev hem till min vän. sid. 17-18.
13. Axel och Ester. Så bister kall sveper aftonvinden.
14. Den förskjutnas klagan. Den förskjutna äger ingen vän.
15. Stina från snurran. Har ni någon gång träffat på Stina från Snurran.
16. Alfred och Anna. När kvällen kommer och bjuder vila..
17. Hjalmar och Hulda. På blomsterklädd kulle satt Hjalmar och kvad.

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Es två upps.
tänkande 46 min
frimes 1 (en)
anförd!

2
K.

3419

18. Hilda och Baner. En yngling blev född uppå ära och dygd.
Rallarevisan. Rallarlivet är så härligt..
19. En begravning ombord. Sakta över mörkblå vågor..
20. Edvin och Emma. Förr i ungdomsåren hade jag en vän.
21. Smålandsvisa. En visa vill jag sjunga.. sid. 19-21.
22. Elvira-Madigan. Sorgeliga saker hända...
23. Kärleksvisa. Vi har du från mig vikit..
24. En vinterafton. Det var en afton då stormen ven.
25. Gillevarevisan. Förlåt kamrater alla.
26. Visbyvisa. En visa vill jag sjunga.
27. Blomman. Jag fann en gång en blomma skön
28. Krigarvisa. Hej sjung hopp fallera framåt marsch nu hurra.
29. Kors på Idas grav. Mossbelupen hydda stod vid Hecklas fot.
30. Tiggarflickan. Hu det är så kallt. .
31. Kärleksvisa. Säg minns du vad du lovat mig.
32. " " . När som jag fyllat sjutton år.. *sid. 24-26.*
33. Fan och Franken. När jag var i Melndal fick jag en tanke.

22

3419

34. Trogen kärlek. Våren bröder manteln över skog och sjö.
35. Lars Petter. På grevens gods Lars Petter i trasor syntes gå.
36. Lejonbruden. I skimrande bruddräkt så vit som snö.
37. Den sorgsnas klagan. sid. 27-29.
38. Fröken Agnes. Fröken Agnes uti dystra drömmar går ..
39. Avskedssång. O farväl Sveriges dalar och fjäll.
40. Skeppet Skulda. Varthän du stolte sjöman..
41. I Visperdalen. På Visperberget en borg så präktig..
42. Alpens ros.
43. Vid Niagara. En kväll så sääl jag satt..
44. Brännvinsvisa. Hör ni mina vänner både stora och små. sid. 30- 33.
45. Torparflickan. Hon växte i torpet vid susande skog.
46. Kungsholmsvisan. Vid Kungsholms strand där mälurvågen skönjer.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

3 3

3419

Postrånet i Skåne. När himlafästet belyst av måne..

När himlafästet belyst av måne,

två bovar vandrade uti Skåne

Och taltes vid då om hemska dåd

Om hemska planer de slogo råd.

Om rån och plundring och mord tillika

och pengar stjälda ifrån de rika

Ungsocialisterna sådant vill

och det beslutet de kommo till .

En Fors .en Friberg på tåget stiga

från Staffan torp reste denna liga

att mörda posttjänstemannen sen

den ondt en anande herr Almén.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

4

Och tåget ilar igenom skogen
Almén arbetar sin plikt så trogen
Han stod och ordnade om sin post
Och postkuppen den var ej låst.

De två inträdde i svarta maskar
Och Fors framträder ty tiden hastar
Och då två skott med revovern hän
igenom huvudet på Almén.

Han stod och båda stanna
Almén nu faller med blodig panna
De stjäla papper och kassa med
De målet hunnit sin givna ed.

Nu Friberg först kan du våga livet
Jag hoppar efter det är ju gifvet
När Fors det sagt de hoppa av
Men ingen skada dem språnget gav.

3419

Och tåget ilar igenom skogen

De gingo skilda med avskedsorden

I Malmö ~~vi~~ träffas vi snart igen

och delar rovet i bostaden.

~~xx~~

Hos Fors i bostaden sent om natten

De samlas fyra och dela skatten

En Malmöborg, Valden som giva ed

Om evig tystnad om hot fick med.

De hade pengar och börja svira

Och Fors snart skulle sitt bröllop fira

Bedragna vännen ej visste av

till vilken brottsling hon hjärtat gav.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

3419

Almén var offret hans blod utgjutet
kring hals och huvud med ögat slutet
till lasarettet han bars på bår
i varje öga frambröts en tår.

Där låg han lidande bitter smärta
det ville stanna hans goda hjärta
När doktorn kulorna drog ut
då tycktes livet vara nära slut.

Han lever vanställd för hela livet
den trogne mannen det är ju givet
att detektiverna brått om fick
att söka brottslingen med sin blick.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

7

3419

Det blev helt tyst nära trenne veckor
De sökte ljudlöst med dolda bricker
I Köpenhamn blev den förste fast
Och Friberg brände sin skatt i hast.

Bak fångslets murar nu Fors bekänner
sitt stora brott och så sina vänner
som varit med och visste om
det stora brottet de fick sin dom.

Sen Friberg häktats men nej för all del
i detta brott har han ingen del andel
Valden och häktats de neka fort
till slut bekänna de vad de gjort.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

88

3419

De väl sin brottsliga handling minnes
var även värdepapper finnes
ej Malmborg de har funnit på
men detektiverna säkert gå.

En av de fångna vars moder gråter
förlorad son får hon aldrig åter
föräldrakärleken krossas kallt
av son som var deras hopp och allt.

Det var ej skånigar de svenskar voro
tyvärr de bovar som brottsligt foro
för fredlig bygd är vårt Skåne känt
och sådant illdåd har aldrig hänt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

3419

Nu slutas visan och tanken faller
på dessa fångar bak fångslets galler
en moders kärlek dem vårdat ömt
som barn men detta de fångna glömt.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10
/0

3419

En visa vill jag sjunga om ett förfärligt mord.

En visa vill jag sjunga om ett förfärligt mord
som nyligen har timat uti norden
allt om en rasker dräng, som mördat har sin vän
blott för den falska kärleken på jorden.

Det var en lördagsafton, när drängen på sig klätt
Han skulle ut att se om andra gossar
han skulle över sjön att söka fästemon
sin lilla båt han ifrån landet lossar.

Men då han kom till vännen sin han kom ju inte in
då blev han ganska vred uti sitt sinne
Han sade vän låt upp, jag skall strax gå ut.
men först skall jag se vem du har därinne.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

17

3419

Så slog han emot låsen så dörren den gick upp
Så fick han se en annan man därinne
i rummet i en säng i famnen på sin vän
Hans hjärteblod det började att koka.

Han sprang sen ut på gården och sig en yxa fann
Han tänkte på att lilla vännen mörda
allt med två hårda slag så blodet strömmar av
De lågo där tillsammans båda döda.

Han ångrade missgärningen han ville då gå ut
men dörren stängdes till av andra gossar
han genom fönstret sprang och ner till insjöns strand
där han sin lilla båt från landet lossar.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

12
12

3419

Sen tog han upp sin krita och skrev på båtens kant
farväl o värld jag kan ej längre leva
jag har så illa gjort jag mördat har min vän
blott för den falska kärleken på jorden.

Han kastade sig neder i böljorna de blå
med sammanknäppta händer blev han funnen
av kärlek får man sorg och en förtidig grav
O yngling tag den händelsen till minne.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

13
13

St.
Frodo hd.
Sjömansvisa
732

3419

Sjömansvisa ..På sanden på den lugna stranden..

På sanden på den lugna stranden
jag kommer dit med längtan än
jag ville bort till fjärran landen
därtill förhyrd av en sjökaptän.

Med längtan och med ett redligt hjärta
med en kamrat och med en vän
jag delar gärna glädje smärta
ty det gör varje sjöman än.

O lantman du som hemma vandrar
och jämt naturen skåda får
du likväl ständigt en sjöman klandrar
och samma agg till honom bär.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

1/4

3419

Du skulle se när vågen svallar
och stormen ryter i varje knut
och styrmans röst till räddning kallar
av skräck och fasa du bleve stum.

Än höjs skeppet mot svarta skyar
än sänks det ner i havets djup
en bön till Gud en sjöman sänder
sen äntrar han sig på nocken ut.

Och hotande en brottsjö möter
vårt unga liv fördärvas kan
Men vi dess armar modigt möter
fast öppen står vår kalla grav.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

15
15

3419

Sen över vintern vi hemma dröja
uti en älskad flickas famn
där vill jag mig så gott förnöja
med skeppet i en säker hamn.

När solen åter börjar skina
på sjö och snö och isbelagda fjäll.
och hornen fälls uppå lappens renar
då lämnar vi vårt lugna tjäll.

Då styr vi kurs mot kalla norden
och hemåt segla vi så lätt
ty kärast är väl den svenska jorden
där våra flickor de leva säll.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

10
/b

3419

Jag skrev ett brev hem till min vän.

Jag skrev ett brev hem till min vän
men jag har ej fått svar igen
Jag tror att hon har övergivit mig
Jag tror hon har en annan kär.

Men om jag säkert visste det
då blev mitt hjärta åter lätt
Då skulle jag sjunga än en gång
en liten vacker avskedssång.

Vi hissa våra segel opp
Vi hissa dem uti högen topp
Sen segla vi i Herrans namn
intill det sköna Köpenhamn.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

17
77

3419

Men då jag gick på gatan fram
fick jag ett brev uti min hand
det var förseglat med rött band
Jag bröt det brevet med stor hast.

Nu har jag fått stor nöd och sorg
Nu är min allra käraste död
Nu vill jag ej någon käraste ha
Ty jag har blivit svag därav.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

18

18

3419

Smålandsvisa..En visa vill jag sjunga ..

En visa vill jag sjunga
som handlar om min lille vän
han är från mig bortfaren
och kommer väl igen
Ja bort, ja bort ja borta lille vännen är.
Han är så röd om kinderna
han är min lille vän.

Och far min han är vreder
för jag vill gifta mig i år
men väntar jag till våren
en annan vän jag får
Ja vänt, ja vänt, ja vänta skall ännu ett år
ty jag är bara sjutton år
det fyller jag i år.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

19

19

3419

Och mor min hon är ledsen
när jag till lille vännen går
men hon har gjort detsamma i si na unga år
och lika glad så gånger jag till vännen min
när aftonsolen sänker sig
i väster och går ner.

Hur ljuft det är att trycka
sin lille rare vän i famn
som är från mig bortfaren
allt till ett främman land
Ja fåg, ja fåg, ja fåglarna i lundarna
de sjunga om trolovelse en kärlig fröjdesång.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

39

3419

Och lyster er att veta
vem denna visan diktat har
så är det en sjöfarare
som ifrån Småland var
I Små, i Små i Småland är mamsellerma
spatsera bort om kvällarna
bgiva sig på bal.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

24

3419

Säg minns du vad du lovat mig.

Säg minns du vad du lovat mig

uti den lunden grön

har jag den äran fråga dig

av hjärta håg och sönn.

Skall nu vår vänskap vara slut

och vi skall skiljas åt

skall du nu övergiva mig

o gråt mitt öga ,gråt.

Småfåglarna under himmelen

de har sitt näste på en kvist

men stackars jag har ingen vän

som tänker på mig sist.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

232

3419

Mina ögon de tåla knappast se
en annan vän uti din famn
där jag så många gånger förr
har vilat på din arm.

Nu slutar jag min visa nu
Jag ändrar nu min sång
adjö med dig du min falska vän
adjö för sistagång.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

23

3419

När som jag fyllat sjutton år

När som jag fyllat sjutton år
då så fälde jag så mången, så mången tår
och jag led så ont i världen här, världen här
blott för falska människors besvär.

Men jag gråter inte var därför
ty jag måste ut för var mans dörr, för var mans dörr
och jag såg så många glada små, glada små
de gav mig bröd och bad mig sedan gå.

Men det kan väl inte löna sig
ty jag måste på en annan stig, en annan stig
och jag får väl mig en hyra ta, hyra ta
och sedan resa till America.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV



3410

Adjö min far och så adjö min mor
adjö min syster och min lille bror, min lille bror
och adjö med dig min lilla vän, lilla vän
inom tre år kommer jag igen.

Nu så far jag på det vida hav
där som många sjöman fått sin grav, fått sin grav
men jag fruktar ej de böljor blå, böljor blå
mitt hjärta för en svensker flicka slår.

Nu så har jag inte långt kvar
ty jag räknar varje klockeslag, varje klockeslag
nu så har jag blott en dag igen, dag igen
sedan lever jag i friheten .

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

95
25

3419

När som jag sedan kommer hem
då så träffar jag min lilla vän, lilla vän
då så tar jag flickan i min famn, i min famn
sedan är jag i en säker hamn.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

26
26

3419

Den sorgsnas klagan. Kom blicka in på en kyrkogård.

Kom blicka in på en kyrkogård
där står en grav med en minnesvård
och invid graven en flicka står
en blomsterkrans pryder hennes hår.

Hon ser på graven med tårfylld blick
en suck ifrån hennes hjärta gick
hon ser på graven och dignar ner
och tyst en bön hon till herren ber.

Hon ser på stjärnornas milda glans
på graven lägger jag denna krans
den krans jag burit uti mitt hår
till minne från mina ungdomsår.

3419

Den lilla fågeln som led så ömt
den mina sorger väl haver glömt
du skall ej längre mig sörja se
men hälsa hem till min käraste.

Den västanvind som mitt sällskap är
du vet så väl vem jag håller kär
det finns så många att välja på
men första kärlek är bäst ändå.

O Alfred o Alfred du flytt från mig
o jag vill dö när jag saknar dig
ty du var vännen som gud mig gav
nu vilar du i den tysta grav.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

328

3419

Hon ser till himlen hon dignar ner
och flickan hördes ej sucka mer
ty hon har funnit sin tro gna vän
i himlen haver hon funnit den.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

29

3419

Brännvinsvisa. Hör ni mina vänner både stora och små.

Hör ni mina vänner både stora och små
en visa vill jag sjunga om ni vill höra på
och sen får ni säga vad ni tycker om
när en krigare sjunger en sång.

Till krogen jag gånger mig så glad och så nöjd
ty mitt sinne och håg är därför ju böjd
och när jag kommer dit se då känner de mig väl
ty jag hälsar ju alltid så här.

Hör ni hur rrande pojkar med de klingande glas
har ni brännevin på flaskan så hit med en klar
för det sätter liv uti hjärta och bröst.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

30
58

3419

Men se brännvin de får du ej mer på kredit
har du pengar på fickan så hit med lekvid
sen skall du få en sup som till stortån går
och som läker dina blödande sår.

Men se pengar det har jag ej mera kontant
uppå fickan har jag ej en endaste slant
i går hade jag pengar kunde taga mig ett ru s
me n i dag är jag pank som en lus.

Min hatt och min klocka jag uppsupit har
min övesrock står uppå stampen ännu kvar
Herr nådige patron jag har ej pantsatt min väst
och min flaska hon lider av kolest.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

34

3419

Men se här finnes flickor både vackra och fula
som hålla sig på avstånd från människor och djur
De roa sig själv i sin ensamhet
liksom djuren i skogen man vet.

Men när lördagskvällen kommer går flickorna ut
då vilja de hava en herre och ett rus
då glömma de bort både moder och far
och så krigaretjansen de tar.

Men när som de komma i danssalen in
dezas ögon de gå ju som som rullhjul omkring
de knycka på nacken och le åt varann.
ty där inkom en krigareman.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV



3419

Och när som det lider mot pass klockan tolf
börja gossar och flickor att spela sin roll
de begiva sig hem för att sova i ro
men de kan man alls icke tro.

Men när som de komma i sängen så mjuk
utav feber och kärlek börjar flickan bli sjuk
de kyssa. de klappa de ömma de små
och mycket mera det kan ni väl förstå.

Men om fyrtio veckor om jag minnes rätt
ett bröllop gick till på ett krigare sätt
och flickan var trind som en pärla i guld
och i glädjen hon sjunger lilull.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

